

Alles om het te maken



Coach Stefano Pioli spreekt Charles De Ketelaere toe op het trainingscentrum Milanello. De Italianen betalen minstens 32 miljoen euro voor de jonge Rode Duivel. © AC MILAN VIA GETTY IMAGES

Grappige gimmick was het, en tegelijk ook veelzeggend: het filmpje van Charles De Ketelaere die op een rode knop duwde telkens als zijn naam door Italianen fout werd uitgesproken. Het duurde ook even voor er iets te horen was dat leek op zijn naam. Dat is veelzeggend omdat de uitspraak van zijn naam nu eenmaal niet voetbalplanetair bekend is.

Of daar verandering in komt, is de vraag. Maar als één Belgisch talent de potentie heeft om uit te groeien tot een wereldvoetballer, dan De Ketelaere. Het is niet bekend of de harde kern van AC Milan zich daarvan bewust is. Evenmin of ze genoeg nemen met deze mercato.

Tot dusver gaf de Italiaanse kampioen 39 en nog wat miljoen euro uit aan transfers, waarvan 32 miljoen voor een Belg die de modale Milanees vast nog niet was opgevallen. Het management heeft wel nog een maandje natuurlijk, maar als de nieuwe Amerikaanse eigenaars met Milan omgaan zoals de Glazers ooit omgingen met Man United - zuinig, zuiniger, zuinigst en de winst afromen - zal het rood-zwarte kot snel te klein zijn.

De Ketelaere heeft deze week op training, zijn eerste training, gescoord. In een oefenpartijtje acht tegen acht. En hij zou vandaag substantiële speeltijd krijgen in *l'ultima partita amichevole* tegen Vicenza. Dat stond in een krant. Het directe bewijs dat de prestaties van De Ketelaere voortaan onder een vergrootglas worden bekeken en het indirecte bewijs dat in ons land veel te veel over sport wordt geschreven.

Zo kwamen we ook van alles te weten over de familie - die was donderdag alweer thuis - en kregen we in de sportkranten een promo-interview met de makelaars die maar één doel voor ogen hadden: niet het geld was belangrijk maar het welzijn van de speler die ze al van hun zestiende begeleiden en hebben behoeft voor het kwade.

We leerden ook dat Jozefien in Milaan was gebleven. Jozefien is het lief van Charles. Kinderen zijn er (nog) niet, en of Charles en Jozefien een huisdier hebben is een goed bewaard geheim. Desgevallend zal dat te gepasten tijde ook in de media verschijnen.

Jozefien is 20 en De Ketelaere 21. Dat is jong voor mensenkinderen die in de 21ste eeuw zijn geboren. Jozefien en Charles, van hotel mama naar een echt hotel, een suite mogen we hopen. Daar zitten ze nu,

in afwachting van een mooie flat allicht, hopelijk met dakterras, een ontspanningsruimte voor de community mét zwembad, maar bovenal met een goede, stille warmtepomp. In Milaan kan het in de zomer bloedheet zijn, in de winter berekoud en in de tussen-seizoenen kan het alle kanten op, vaak met mist. Het is ook te hopen dat Jozefien goed met de auto kan rijden. Milaan in de spits lijkt een beetje op Caïro.

De Ketelaere heeft alles om het te maken in Milaan, maar hij is als een IKEA-meubel: er moet zelf nog wel wat aan gebeuren. Een goede raad: als er eens een vijsje lijkt te ontbreken of een poot verkeerd is ingedraaid, vooral geen paniek. Het al of niet slagen van De Ketelaere is zoals het samenzetten van zo'n Zweedse kast, het is vooral een mentale kwestie.

De Ketelaere dicht men flair toe als hij voetbalt. Dat is geen flair, dat is zijn manier van bewegen. Dat gebeurt achteloos, moeiteloos, zonder veel verspilling van energie. Zijn oog-voetcoördinatie is exemplarisch. Vreemd genoeg had hij dat ook met ooghand want De Ketelaere was ooit een begenadigd tennisspeler, een topper in wording. Daar is dus een gen(combinatie) aan het werk die we nog niet kennen.

De Ketelaere in beweging op een voetbalveld is altijd in balans. Speelt hij in de spits, dan is hij Marco van Basten: korte draai, vista, snelle trap, gepast weglopen. Speelt hij lager, dan is hij een fluïde aanvallende middenvelder die ziet wat de spits vóór hem van

plan is en die de juiste pass verstuurde. Als hij dat een paar keer met Zlatan Ibrahimovic zou kunnen flikken - hem bedienen op het juiste moment met de juiste snelheid - dan is zijn broodje gebakken. Het is vooral te hopen dat ze hem bij Milan zo diep mogelijk voorin posteren.

Als De Ketelaere in het kampioenteam van AC Milan doorbreekt en een plaats verwerft onder de zon van de Serie A doet hij beter dan alle andere Belgen, inclusief de zogeheten gouden generatie. Romelu Lukaku is dat niet gelukt, hij had veel omwegen nodig. Vincent Kompany evenmin, hij moest via Hamburg. Noem ze maar op: Eden Hazard via Lille en Kevin De Bruyne, waar heeft die overal niet gezeten voor hij aan de top van de voedselketen terecht kwam? De Ketelaere van de Gistelsesteenweg in Sint-Andries kan de eerste Belgische voetballer worden die vanuit de Belgische competitie onmiddellijk een factor wordt in een topteam.

Het al of niet slagen van De Ketelaere is zoals het samenzetten van een IKEA-kast: het is vooral een mentale kwestie